

ARBETARMAKT

Svensk sektion av FRKI – Förbundet för en Revolutionär Kommunistisk International

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 99 (21/01) - 010719

arbetarmakt.com

Innehåll

- Stöddemonstration för protesterna i Genua
- Socialistiska Partiet och EU-protesterna i Göteborg
- Protester mot polisens brutalitet
- Berlin: Solidaritetsdemonstration med de fängslade i Göteborg
- Tjeckien: FRKI-medlem återigen överfallen av anarkister

Stöddemonstration för protesterna i Genua

Under de senaste tio åren har vi skådat en massiv "globalisering" från borgarnas sida. En globalisering som för oss vanliga människor inte inneburit särskilt mycket positivt men som för kapitalisterna inneburit en ännu högre nivå av utsugning. Det är just denna utsugning som planeras i Genua av världens åtta rikaste stormakter, de så kallade G8-länderna. Mot denna utveckling ställer vi en annan globalisering - arbetarnas och andra förtryckta gruppers globalisering. Det är detta som mobiliseringen till Genua handlar om och det är därför vi i Arbetarmakt kommer deltaga i stöddemonstration för demonstranterna i Genua. Vi samlas på Sergels Torg i Stockholm lördag 21/7 klockan 14.00.

Demonstrationen kommer att gå under parollerna:

Solidaritet med demonstranterna i Genua!

Mot polisvåld och militarisering - försvara demonstrationsrätten!

Protestera mot kapitalismens toppmöten - för en globalisering underifrån!

Initiativtagare till demonstrationen är Globalisering Underifrån.

Socialistiska Partiet och EU-protesterna i Göteborg

Inför polisens angrepp mot protesterna i Göteborg i juni finns det flera möjliga förhållningssätt för vänstern. Minimikravet på anständighet går vid att se det våld som demonstranter tillgrepp som orsakats av polisens målsättning att slå sönder delar av protesterna mot EU:s toppmöte framför allt riktades mot polisens angrepp mot aktivister utanför den nationalistiska nej-rörelsen.

Tusentals människor, framför allt ungdomar, har på nära håll fått beskåda den borgerliga statens kärna av organiserade och beväpnade väktare. Många av dem fick dessutom handgripligen stifta bekantskap med både polisens batonger, hästar och hundar.

Vi behöver inte ha exakt samma uppfattning i alla frågor som rör händelserna i Göteborg, men en gemensam front vad gäller att lägga skulden där den hör hemma samt att kräva frisläppandet av alla häktade är för närvarande viktigast.

Socialistiska partiets veckotidning Internationalen har inte nått upp till den nivån. I tidningens ledare, med rubriken "Fördöm våldsverkarna papperen på bordet nu", veckan efter protesterna (21/6) mot EU:s toppmöte traskade man glatt med i den av kvällspress och andra medier upplöjda fåra där polisen och de så kallade våldsverkarna drogs över en kam. I ledaren ställs "professionella ligister som under politiska förtecken drar från land till land" mot "alla ärliga, seriösa och hårt arbetande socialister." Den gemensamma logiken är slående.

De grupper inom vänstern som vägrat följa med i sensationspressens enkla motsatser angrips hårt i ledaren. Vilka grupper som avses är oklart ("flera så kallade vänsterorganisationer"), men det är inte så svårt att gissa vilka som avses. Dessa grupper anklagas för att "fiska i det politiska gatuvåldets sumpmarker", istället för vilket får antas vara SP:s ståndpunkt att visa "totalt avstånd och förakt" inför "våldsverkarna". Ledaren inleds dessutom med en beskrivning som är helt absurd för oss som var med i Göteborg. Det är inte de massiva och aggressiva polisangreppen på demonstranter som skrämmer människor. Istället är det "svarta huor" som sprider skräck omkring sig. En "rysning" går genom demonstrationens led, en rysning av "ren och skär rädsla" när "de svarta" dyker upp i leden.

Någon rädsla som har sin orsak i polisernas våldsamma framfart existerar inte. Kritiken mot polisen inskränks dessutom till polisledningen, som beskylls för att ha låtit "den vanliga Göteborgspolisen agera kanonmat." Det faktum att många poliser enligt vittnesmål uppträtt föraktfullt och aggressivt lyser helt med sin frånvaro. Istället frammanas en bild av en polisledning som hänsynslöst använder sig av de vanligtvis så snälla poliserna. Ledaren klumpar ihop "enskilda terrorhandlingar" med "upplopp som politisk metod". Det förra understryks dessutom av att tidningen trycker om en mer än 20 år gammal artikel om Baader-Meinhof. Förklaringen kan bara vara att redaktionen helt litar på polisledningens och framför allt Håkan Jaldungs yviga påståenden om "tyska terrorister". När det gäller "upplopp som politisk metod" blandar ledaren ihop två olika saker. Ingen inom vänstern förutom en mycket liten grupp anser att fönsterkrossning och allmän vandalism mot de internationella storföretagen och bankerna är en framkomlig väg. Men utövarna av denna utsiktslösa strategi är inte vanliga ligister som slår sönder allt i sin väg. Deras mål är nog utsedda. Rapporterna från protesterna mot Världsbanken i Bracelona nyligen betonade ett intressant fenomen: förstörelsen riktas bara mot de stora bolagen lokala och mindre affärer och företag skonas. Den politiska ideologin bakom är typiskt småborgerlig. Maktlösheten inför globaliseringens nermalning av småföretag ska övervinnas med småborgerlighetens traditionella medel, precis som de klassiska bondeupproren alltid riktade sig mot godsägaren och hans egendom i fysisk bemärkelse. Bönderna brände godsen och trodde därmed att de hade utplånat godsägarens makt; stenkastningen är lika maktlös inför det internationella storkapitalet.

Det förekom dock många andra former av våld förutom vandaliseringen av Avenyn. Innan fönsterkrossningen inleddes försvarade delvis samma aktivister den antikapitalistiska marsch som plötsligt angreps av polisen. Med hjälp av främst stenar försökte demonstranter driva tillbaka polis till häst. Samma fenomen förekom vid andra tillfällen. Demonstranter tvingades försvara sig mot upphetsade polishundar med hjälp av vad som fanns till hands. Det är en elementär uppgift för socialister att skilja mellan det våld som demonstranter utövade i självförsvar och den helt meningslösa förstörelsen av Avenyn.

Även om förstörelse av egendom är ett vapen utan något större värde, har den revolutionära arbetarrörelsen alltid försvarat utövarna i den utsträckning som de kämpar mot kapitalismen och imperialismen mot den borgerliga staten.

Den gamla principen enade vi stå, splittrade vi falla tycks nu dock ha övergivits av SP. Ingenstans i ledaren ställs kravet på att alla häktade omedelbart ska frisläppas. Inte heller i det följande numret av Internationalen (28/6) ställs detta för socialister fullständigt självklara krav. Istället fortsätter tiraderna om "de två symmetriska strategier som förde protestdagarna i Göteborg till katastrofens rand", och då avses "de svartas" och polisens strategier. Fönsterkrossarna och deras eventuella försvarare "agerar (omedvetet eller överlagt) som högerns och repressionens vägröjare."

Ledarskribenten lider svåra kval. Istället för att acceptera ett svenskt inlemmande i den europeiska klasskampen som ett positivt steg, begråter man idyllens död. Ledarskribenten beskriver EU som

"det maktbygge som idag fört in oss i en värld med gatudrabbningar, våld och förstörelse." Slutklämmen är av samma kaliber: "När polis öppnar eld med skarp ammunition mot 19-åriga stenkastare klämtar klockorna för det land vi en gång levde i." Frågan är om ledningen i SP står bakom den bedömning av protesterna i Göteborg som formuleras i de två ledarna. I så fall klämtar klockan på allvar för SP.

Protester mot polisens brutalitet

Onsdagen den 4 juli - USA:s nationaldag - protesterade cirka 300-400 personer på Sergels torg i centrala Stockholm mot polisbrutaliteten i Göteborg för två veckor sedan, mot medias förljugna bild av vad som hände och för frisläppande av alla politiska fångar. Arrangör var Stödgruppen för Göteborgsdemonstranterna.

Förutom några aktivister som deltog i Göteborg, talade även Mattias Gardell, syndikalist och religionshistoriker. Han brännmärkte med skärpa inte bara polisens agerande utan hela det politiska etablissemangets godkännande av polisens insatser. Publiken instämde till fullo i hans slutsatser att medias bild av händelserna i Göteborg är falsk. Framför allt talade Gardell om sina egna insatser för att förhandla fram en lösning av belägringen av Hvitfeldska gymnasiet. Inget kunde dock rubba polisens insatschef Håkan Jaldung i hans uppfattning att alla de hundratals personer som befann sig där var presumtiva terrorister. Till publikens instämmanden krävde han både Jaldungs och polischefen Heckschers avgång. Den senare utmärkte sig genom att offentligt kalla demonstranterna för "svin".

Berlin: Solidaritetsdemonstration med de fängslade i Göteborg

Under parollen "Schüsse und willkürliche Verhaftungen in Göteborg; Stoppt den Marsch in den EU-Polizeistaat" (ungefär: Skjutande och villkorliga gripanden i Göteborg; Stoppa marschen in i polisstaten EU) har i Berlin talrika antifascistiska grupperingar, politiska och fackliga organisationer liksom människorättsorganisationer uppmanat till demonstration den 1 juli.

Omkring 500 demonstranter deltog vid upptakten på Nollendorfplatz. Klockan 15 avgick tåget i riktning mot den svenska ambassaden. Därefter gick det över Kurfürstendamm i riktning mot Savignyplatz, där avslutningen ägde rum.

Under förhandlingar innan hade polisen visserligen lovat att uppträda "tillbakadraget", men detta förhindrade inte snutarnas vanliga trakasserier.

Väskor och jackor genomsöktes. Man fotograferade ända till slutet. Uppenbarligen är Berlins snutar ivriga att samla uppgifter om eventuella "kravallmakare". Att polisen höll utrymningsfordon och vattenkanoner "i reserv" tillhör uppenbarligen normalbilden under den röd-gröna senaten i Berlin. Under demonstrationen kom det den här gången inte till några övergrepp eller gripanden, även om snutarna ofta ryckte fram provocerande nära. Demonstrationen förlöpte fredligt.

Utan tvekan var tiden för mobilisering bara en vecka för knapp för att få ihop en verkligt stor demonstration. Likväl var deltagandet av mindre än tusen personer efter skjutningarna i Göteborg och de hotande inskränkningarna av demonstrationsrätten i hela Europa en besvikelse. De flesta deltagare var unga, elever och studerande, för det mesta från det autonoma spektrat. Dessutom hade de flesta av stadens trotskistiska grupperingar manat till demonstration och mobiliserat. Positivt var stödet från fackliga grupperingar ungdomsavdelningen av IG Medien i Berlin/Brandenburg och Arbetsgruppen internationalism och antiaasism inom IG Metall.

Påfallande var frånvaron av alla de partier till "vänster" som nu värvar röster inför valet, de som till hösten vill inleda en "röd-grön" politisk vändning i Berlin. Uppenbarligen var ämnet alltför "känsligt" och "hett" för SPD, PDS, de Gröna och deras ungdomsorganisationer. Försvar av demonstrationsrätten, demonstrationen mot de ansvariga röd-gröna i Göteborg och i övrigt bara konflikter med den borgerliga pressen värvar tydligen inga röster. Vid sidan av dessa partier lyste

även Linksruck (knuten till den internationella tendens som leds av brittiska SWP) liksom redan i Göteborg med sin frånvaro. Är det så "uppbygget av den antikapitalistiska rörelsen" ska se ut? Tal hölls av representanter för Solidaritetskommittén med de fängslade, en mobiliseringskoalition i Berlin för Genua 2001, den ekologiska vänstern, ungdomsdelen av IG Medie-facket, Spartakistiska arbetarpartiet, Socialistiska förbundet/Socialistiskt initiativ liksom från Gruppe Arbeitermacht. Alla krävde villkorslöst frisläppande av de fängslade.

Fortfarande sitter ungefär 50 kamrater häktade. De har suttit två veckor i isolering i celler som är sex kvadratmeter.

Talaren från Gruppe Arbeitermacht framhöll att detta angrepp delvis är ett försök att splittra den växande rörelsen mot den kapitalistiska globaliseringen, att försvaga och kriminalisera den. Han angrep inte bara de socialdemokratiska regeringarna och de byråkratiska apparaterna inom arbetarrörelsen skarpt, utan även den reformistiska delen av rörelsen för dess avståndstagande från föregivna "våldsverkare". Han gjorde det också klart att den antikapitalistiska rörelsen står vid en vändpunkt, där det gäller att knyta sig allt närmare arbetarrörelsen och inom den företräda en revolutionär politik. Rörelsens aktioner måste, fortsatte talaren, med tanke på kapitalets, regeringarnas och polisens systematiska agerande, organiseras bättre. Inom rörelsen måste det byggas upp en revolutionärt kommunistisk pol, som kämpar för en ny arbetarinternational, för en revolutionär ledning. Endast så kan kapitalismen besegras. Bidrag till arbetet för att stödja de fängslade tyska medborgarna kan sättas in på kontot för Rote Hil fe, (Skriv Göteborg), Kontonr. 71 89 59 06 00, Berliner Bank, BLZ 100 200 00

Översatt ur Gruppe Arbeitermachts Infomail nr 28

Tjeckien: FRKI-medlem återigen överfallen av anarkister

Till alla grupper och partier inom vänstern Zdenek, en kamrat i SOP (FRKI:s tjeckiska sektion) utsattes för en ondsint och oprovocerad attack fredagen den 29 juni av två välkända medlemmar i FSA-IWA plus fem andra okända personer. Han angreps bakifrån och slogs medvetslös. När han sedan föll till marken sparkade de honom i huvudet och skadade därigenom hans ena öga. Den här typen av överfall är livshotande. Zdenek var tvungen att behandlas på sjukhus. En annan kamrat som var med honom fick mindre skador.

Zdenek är en ung arbetare, facklig aktivist, antifascist och trotskist. Oavsett vilka politiska meningsskiljaktigheter som existerar mellan SOP och FSA kan det inte finnas någon ursäkt för ett sådant överfall. Den här typen av överfall är inte typiska för anarkister olyckligtvis med undantag för FSA utan för fascister, eller kanske polisen under de tidigare stalinistiska regimerna. FRKI har ofta kämpat sida vid sida med anarkistiska kamrater i den antifascistiska och antikapitalistiska rörelsen. Vi försvarar dem alltid mot polisrepression som senast nu i Göteborg. Detta inkluderar att försvara dem mot förtalsliknande fördömanden från så kallade marxister eller trotskister.

Vi är inte pacifister och försvarar och utövar rätten att använda våld mot angrepp från statens styrkor och för att skrämja bort fascister och rasister i deras terror mot invandrare, vänsteranhängare av alla slag och fackliga aktivister.

Vi tror på principen om en enhetsfront mot alla arbetarklassens fiender. För att göra den möjlig är det också nödvändigt att försvara principen om inget våld mot politiska motståndare inom arbetarrörelsen. Innan vi vidtar några andra åtgärder för att se till att detta inte inträffar igen, vädjar vi därför till FSA och IWA att själva vidta åtgärder.

Vilka bör det vara? För det första, uteslut de individer som deltog i detta överfall ur era led. För det andra, fördöm offentligt detta överfall utan några förbehåll inför den tjeckiska och internationella vänstern. För det tredje, klargör att ett sådant överfall inte inträffar någon mer gång.

Eftersom det är tredje gången som sådana här fysiska överfall ägt rum, kommer vi om ni inte vidtar dessa åtgärder inte ha något annat alternativ än att vidta alla de åtgärder som den borgerliga demokratin och arbetarrörelsens normer tillåter.

Workers Power Global, Prag

De tidigare överfallen på medlemmar i SOP finns beskrivna på:
www.workerspower.com/wpglobal/attackonSOPsep2k.html